

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

efterskolerne er praktiseret nogle steder, men er ellers desværre blevet standset af administrationen. Jeg havde håbet, vi allerede i denne vinter på anden vis kunne have fået en bestemmelse, der havde gjort det muligt for kommunerne at yde en sådan understøttelse, men det er altså ikke lykkedes. Nu kommer det i forslaget her. Jeg mener, man skal tilstræbe, at eleverne på efterskolerne får en lige så god økonomisk stilling som eleverne på ungdomsskolerne, så de to skoleformer konkurrerer på lige vilkår. Der viser sig i disse år en meget betydelig tilgang til efterskolerne, hvilket jo må glæde alle. Jo flere vi i det hele taget kan interessere for frivilligt at melde sig til undervisning efter skoletid, desto vanskeligere bliver det at få ørenlyd for kravet om en obligatorisk undervisning. Det synes jeg navnlig alle tilhængere af, at vi skal blive på det frivillige grundlag, skulle tænke på.

Med hensyn til brevskolerne vil jeg egentlig kun sige, at de brevskoler, der drives fornuftigt og rationelt — hvad i hvert fald en del af de skoler gør, som vi har haft forbindelse med i ungdomsskolekommissionen —, fortjener støtte. De kommer i forbindelse med mange unge, som ellers ikke fik den forståelse af tingene, som brevskolerne er i stand til at give dem.

Alt i alt tager dette lovforslag sigte på at udbygge og videreføre det, som er i gang. Fra alle, der ønsker, at det frie, folkelige arbejde skal fortsætte og vinde større og større tilslutning, synes jeg forslaget må kunne regne med støtte.

På et andet område, som er nyt, har der også fra de to regeringspartiers ordførere lydt nogen kritik. Det er spørgsmålet om fritidsklubberne. Der er vist ingen, der regner med, at fritidsklubberne er et problem, der i særlig grad har interesse for ungdommen på landet. Det ærede medlem hr. Damsgaard må imidlertid ikke tegne billedet så lyst, at der slet ikke er sogne ude på landet, hvor de unge står og driver tiden væk og ingen tager sig af dem, for sådanne sogne findes også. I særlig grad er fritidsklubberne altså et problem i storbyen og i købstæderne. Jeg tror ikke, at begge de to ordførere, der har stillet sig kritiske på dette punkt, i tilstrækkelig grad har været dette arbejde inde på livet. Jeg har været

overrasket ved at stifte bekendtskab med, hvad der udrettes igennem disse fritidsklubber inde i den store by. Det er tusinder af unge, de kalder ind fra gadehjørnet til nyttigt arbejde, som kan fange deres interesse, og den overlegenhed at sige, at dette ikke skal være statsforanstaltninger, og man skal være forsigtig med, det ikke bliver for dyrt o. s. v., tror jeg ikke er på sin plads. Det tror jeg heller ikke de to ærede partier kan holde til. Dansk demokrati kan ikke i længden holde til, at titusinder af unge mellem 14 og 18 år overhovedet ikke kommer i forbindelse med noget alment, med noget, der kan fange deres interesse, men at de i deres fritid er henvist til alt, hvad de tilfældigt møder ude på gaden. Husk på, at det er i tusindvis af børn, der er taget bort fra deres hjem lige efter konfirmationsalderen, som er revet ud af deres milieu, og som skal leve deres liv under helt fremmede omgivelser, hvor de ingen har at holde sig til. Det er disse unge, der kan blive en fare i et demokrati, hvis tallet bliver for stort og de ikke i deres ungdomsår drages med ind i interesser og udvikles til at have ansvarsfølelse som medborgere i landet.

De, der har hørt en lille smule om og har lidt kendskab til, hvad der foregår i fritidsklubberne her i København, kan ikke undgå at få den dybeste respekt for det arbejde, der her er tale om. Jeg har den største respekt for de ledere, der står i dette arbejde. De går med liv og sjæl ind i denne gerning og har vundet de unges tillid i en sådan grad, at de også har mulighed for at øve indflydelse på deres menneskelige og personlige udvikling. Der er udført et fortrinligt arbejde i disse fritidsklubber, og den økonomiske støtte, der er nødvendig for at skabe en ramme om dette arbejde, må ydes. Det er udtryk for en kortsynet politik, hvis man af økonomiske grunde siger nej dertil. Det alt afgørende i fritidsklubbernes arbejde er de lærerkræfter, der tager gerningen op, og når de melder sig i det omfang, de har gjort hidtil, og de kan magte arbejdet og overkomme det, og det er mennesker af den kvalitet, som står i arbejdet herinde, tror jeg, vi skal være dem taknemlige for den gerning, de øver.

Jeg anbefaler lovforslaget, ikke alene til overvejelse, som regeringspartiernes ordførere ville nøjes med, men jeg anbefaler det